

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 166/2019-52

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 15. októbra 2019 v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej, zo sudkyne Jany Laššákovej a sudcu Mojmirá Mamojku (sudca spravodajca) prerokoval prijatú ústavnú sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], t. č. v Ústave na výkon väzby [REDACTED] zastúpeného Advokátskou kanceláriou ROMŽA, s. r. o., Hrnčiarska 5, Košice, v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Sergej Romža, vo veci namietaného porušenia základného práva na osobnú slobodu zaručeného v čl. 17 ods. 1, 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky a práva na slobodu a bezpečnosť zaručeného v čl. 5 ods. 3 a 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Tost 49/2018 a jeho uznesením z 12. decembra 2018 a takto

r o z h o d o l :

Konanie o ústavnej sťažnosti [REDACTED] z a s t a v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Vymedzenie napadnutého konania a sťažnostná argumentácia

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 16. januára 2019 doručená sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED]

██████████, t. č. v Ústave na výkon väzby ██████████ (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného Advokátskou kanceláriou ROMŽA, s. r. o., Hrnčiarska 5, Košice, v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Sergej Romža, vo veci namietaného porušenia základného práva na osobnú slobodu zaručeného v čl. 17 ods. 1, 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na slobodu a bezpečnosť zaručeného v čl. 5 ods. 3 a 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Tost 49/2018 a jeho uznesením z 12. decembra 2018.

2. Sťažovateľ v sťažnosti na strane 5 uvádza, že *„2.1. Namietané porušenie materiálnych väzobných podmienok (substantive requirement), sťažovateľ vidí v tom, že:*

2.1.1. Všeobecný súd rozhodujúci o väzbe sťažovateľa, opomenul pri svojom rozhodovaní, presvedčivým a preskúmateľným spôsobom vysporiadať sa s existenciou dôvodnosti vedeného trestného stíhania voči sťažovateľovi teda, s existenciou dôvodného podozreniam, že sťažovateľ trestný čin, ktorý je mu kladený za vinu v uznesení o vznesení obvinenia spáchal, čo predstavuje conditio sine qua non regulárnosti vzatia a držania sťažovateľa vo väzbe.

2.1.2. Všeobecný súd rozhodujúci o väzbe sťažovateľa, založil svoje rozhodnutie o väzbe sťažovateľa, na dôvodoch, ktoré nie sú spôsobilé objektivizovať existenciu obavy z naplnenia deklarovaneého väzobného dôvodu, podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

2.1.3. Všeobecný súd rozhodujúci o väzbe sťažovateľa, založil svoje rozhodnutie o predĺžení trvania väzby, na dôvodoch , ktoré nie sú spôsobilé objektivizovať existenciu tzv. kvalifikovaných väzobných podmienok, podľa § 76 ods. 3 Trestného poriadku.“.

3. Prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „špeciálna prokuratúra“) 13. novembra 2018 podal Špecializovanému trestnému súdu, pracovisku Banská Bystrica (ďalej len „špecializovaný súd“), návrh na predĺženie lehoty väzby, ktorou žiadal predĺžiť sťažovateľovi doterajšiu lehotu väzby o 7 mesiacov, t. j. do 13. júla 2019. Špecializovaný súd v podanom návrhu prokurátora rozhodol uznesením pod sp. zn. 4 Tp 26/2017 z 27. novembra 2018 tak, že podľa § 76

ods. 3 Trestného poriadku nevyhovelo návrhu špeciálnej prokuratúry na predĺženie lehoty väzby č. k. VII/2 Gv 15/17/1000-791 z 12. novembra 2018 a lehotu väzby sťažovateľovi nepredĺžil, vo výroku IV postupom podľa § 80 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku väzbu sťažovateľa s účinnosťou od 14. decembra 2018 nahradil dohľadom probačného a mediačného úradníka a vo výroku V podľa § 82 ods. 1 písm. a), b), e), f) a písm. j) Trestného poriadku uložil sťažovateľovi obmedzenia a povinnosti spočívajúce v zákaze vycestovať do zahraničia a povinnosť odovzdať svoj cestovný pas v lehote do 3 pracovných dní od okamihu jeho prepustenia z väzby probačnému a mediačnému úradníkovi príslušného okresného súdu, zákaz vykonávať podnikateľskú činnosť vrátane živnostenského podnikania v zmysle zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov, pôsobiť ako štatutárny orgán alebo člen štatutárneho orgánu právnickej osoby, ktorej predmetom činnosti je podnikanie, alebo vykonávať z iného právneho dôvodu pôsobnosť takého orgánu, zákaz vzdať sa z miesta pobytu alebo obydla okrem prípadov vymedzených a odsúhlasených probačným a mediačným úradníkom, ktorý si tento pred týmto odsúhlasením vyžiada súhlas sudcu pre prípravné konanie, a to na čas nevyhnutne potrebný a stanovený probačným a mediačným úradníkom, povinnosť pravidelne sa dostavovať k probačnému a mediačnému úradníkovi príslušného súdu v termínoch stanovených probačným a mediačným úradníkom, zákaz akéhokoľvek kontaktu so spoluobvinenými a osobami vystupujúcimi ako svedkovia v predmetnom trestnom konaní okrem rodinných príslušníkov a osôb užívajúcich spoločne obydlie v akejkoľvek forme a povinnosť nasledujúci deň po oznámení rozhodnutia o prepustení z výkonu väzby a nadobudnutí právoplatnosti podrobiť sa a strpieť inštaláciu technického prostriedku – zariadenia na určenie polohy kontrolovanej osoby v priestoroch príslušného súdu, ktorú vykoná určený probačný a mediačný úradník.

4. Proti predmetnému uzneseniu špecializovaného súdu podal do zápisnice o výsluchu obvinených prokurátor špeciálnej prokuratúry sťažnosť. O podanej sťažnosti prokurátora proti uzneseniu špecializovaného súdu sp. zn. 4 Tp 26/2017 z 27. novembra 2018 rozhodol najvyšší súd uznesením sp. zn. 3 Tost 49/2018 z 12. decembra 2018 tak, že zrušil uznesenie sudcu pre prípravné konanie špecializovaného súdu sp. zn. 4 Tp 26/2017 z 27. novembra 2018 vo výrokoch III, IV a V a zároveň podľa § 76 ods. 3 Trestného

poriadku predĺžil lehotu väzby sťažovateľa do 13. mája 2019 a rovnako rozhodol, že podľa § 80 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku väzbu sťažovateľa nenahrádza dohľadom mediačného a probačného úradníka.

5. Na základe návrhu prokurátora špeciálnej prokuratúry č. k. VII/2 Gv 15/17/1000-791 z 12. novembra 2018, doplnenia odôvodnenia sťažnosti prokurátora špeciálnej prokuratúry č. k. VII/2 Gv 15/17/1000-808 z 3. decembra 2018, uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 3 Tost 49/2018 z 12. decembra 2018 nevyplýva voči sťažovateľovi presvedčivá súvislosť medzi väzobným dôvodom uvedeným v zákone a rozhodnutím najvyššieho súdu. Úloha ústavného súdu spočíva v zistení, či skutkové a právne závery všeobecných súdov obstoja z hľadiska dodržania záruk podľa čl. 17 ústavy a čl. 5 dohovoru. Pritom je podstatné, aby tieto závery boli dostatočne odôvodnené, teda aby boli preukázané zistenými skutkovými okolnosťami, aby ich dôvodnosť vychádzala z relevantnej právnej normy a aby ako celok pôsobili presvedčivo. Len vtedy, ak ústavný súd zistí splnenie tvrdených predpokladov v rozhodnutiach všeobecných súdov, vylúči svojvôľu a nezákonnosť ich postupov (IV. ÚS 301/2011). Práve v prípade sťažovateľa na rozdiel od ostatných spoluobvinených sa v priebehu trestného stíhania znižuje dôvodnosť väzby, čo napokon vyplýva z argumentácie už uvedeného odôvodnenia rozhodnutia najvyššieho súdu. Existencia dôvodného podozrenia, že sťažovateľ spáchal trestný čin, je podmienkou sine qua non regulárnosti vzatia a držania vo väzbe. Aby bolo možné sťažovateľovi predĺžiť lehotu trvania väzby, musí okrem formálnych náležitostí existovať aj tzv. dvojité materiálny predpoklad vzatia do väzby, a to dôvodnosť obvinenia a dôvodnosť väzby.

6. Na základe uvedených skutočností sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd v náleze vyslovil, že najvyšší súd v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Tost 49/2018 a uznesením sp. zn. 3 Tost 49/208 z 12. decembra 2018 porušil jeho základné práva podľa čl. 17 ods. 1, 2 a 5 ústavy a práva podľa čl. 5 ods. 3 a 4 dohovoru. Sťažovateľ navrhuje, aby uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 3 Tost 49/2018 z 12. decembra 2018 bolo zrušené. Sťažovateľ ďalej navrhuje, aby ústavný súd prikázal najvyššiemu súdu zaplatiť náhradu trov v sume 245,70 € na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Sergeja Romžu do 15 dní od právoplatnosti tohto nálezu.

7. Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti zistil, že sú splnené všetky ústavné a zákonné predpoklady pre prijatie ústavnej sťažnosti sťažovateľa na ďalšie konanie, a preto ju uznesením č. k. I. ÚS 166/2019-30 z 24. apríla 2019 prijal na ďalšie konanie v zmysle § 56 ods. 5 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

8. Dňa 20. septembra 2019 bolo ústavnému súdu doručené podanie sťažovateľa, ktorým oznamuje, že berie svoju ústavnú sťažnosť v celom rozsahu späť, a žiada ústavný súd, aby konanie zastavil.

II.

Posúdenie vecí ústavným súdom v kontexte relevantnej právnej úpravy

9. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

10. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

11. Podľa § 127 zákona o ústavnom súde ak sťažovateľ vezme svoju ústavnú sťažnosť späť, ústavný súd konanie o nej uznesením zastaví.

12. V posudzovanom prípade vzhľadom na to, že sťažovateľ vzal svoju ústavnú sťažnosť v celom rozsahu späť (bod 4), ústavný súd rozhodol o nej tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. októbra 2019

Jana Baricová
predsedníčka senátu